

Nr 95 Landstingets Forhandlinger. 1457. 2den Beh. af Lovf. ang. Landboernes gaaede ind paa det nye System, bæres det af Hartkornbrugerne alene. Dersom det nu ikke i og for sig er Uret, — og det har jeg i det Mindste ikke hidtil havt Grund til at tro, — at Bevædeligholdsbyrden i Kommunerne ligger paa Kommunen som en Helhed, paa samme lige de skatteværende Børgere i Kommunen efter det Forhold, hvori de bidrage til de øvrige kommunale Byrder, saa kan det heller ikke være Uret, at Snelastningsbyrden kommer til at hvile paa de samme Skuldre som den nævnte. Dernæst kan jeg hverken være enig med den høitærede Drdfører for Flertallet eller med det enkelte Medlem af Udvalget, som vil modsætte sig Lovforslaget i dets Helhed paa et senere Trin (S. Andersen), idet, at man af Synsyn til mulige Forandringer i det nuværende kommunale Bestaafningsystem enten skulde, som det nævnte ærede Medlem foreslaar, lade hele Lovforslaget ligge, eller, som den ærede Drdfører paa Flertallets Vegne foreslaar, lade det nu Bestaafende for en meget væsentlig Del blive staaende. Her er ikke Tiden og Stedet til at komme ind paa en nærmere Drøftelse af hele det interkommunale Bestaafningsystem. Jeg haaber, at der naar den Sag kommer til at foreligge, vil gjøre sig noget andre Ansættelser gjældende om den end dem, som det forekommer mig nærmest have foresættelse den ærede Drdfører for Flertallet. Men i alt Fald forekommer det mig, at man, naar man kan finde sig i, at de kommunale Byrder nu i deres Helhed blive bærede efter det mugjelbende Skattesystem, saa ogsaa maa kunne finde sig i, at den her omhandlede, at de allerfleste Kommuner kan lide Tillægsbyrde kommer til at fordeles efter de samme Regler.

Det ærede Flertal i Udvalget har i sin Del af Betænkningen fremhævet, og det er blevet gjentaget af den høitærede Drdfører, at der var to meget væsentlige Anker mod Regjeringens Lovforslag. Den ene er den, som jeg allerede har nævnt, at man ved at kræve lige Præstationer af enhver arbejdsfor Mænd

45de Mode. Ordentlig Samling. 1871—72. 1458. vilde komme til at forurette enhver saadan, der ikke fandt sig selv personlig skyldstgjort ved den Betaling, som af Kommunen blev fastsat for Arbejdet, og at hans Vidske derved vilde komme til at overstige, hvad der egentlig med Rette kunde kræves af ham. Denne Indvending kan jeg, som jeg allerede for har omtalt, ikke godkjende. Og jeg vil dog henstille til den ærede Drdfører, om han egentlig antager, at det af Flertallet i Udvalget foreslaaede vil skyldstgjøre, hvad han selv kræver, nemlig at Byrden skal komme til at ligge der, hvor den efter Forholdets Natur og en retfærdig Fordeling bør ligge. Jeg vil henstille, om det af den ærede Flertal foreslaaede virkelig er nogen større Grad skyldstgjøre de nævnte Fordringer end Regjeringens forslag. Det er jo meget vanskeligt nærmere at definere, hvor en Byrde efter Forholdets Natur egentlig bør komme til at ligge. Men det forekommer mig, at man i dette Tilfælde kun vil kunne komme til Et af To. Enten maa man vende tilbage til det meget Gamle og sige: Byrden skal ligge paa Hartkornet, thi i det er det, som repræsenterer Overfladen af Landet, og det er Hartkornet, som repræsenterer Landbrugernes deres Helhed. Eller ogsaa maa man komme til at sige, at efter Forholdets Natur maa Byrden komme til at ligge paa Kommunen som en Helhed. Jeg indser virkelig ikke, hvorledes man vil kunne forsvare, at sige, at Byrden efter Forholdets Natur maa komme til at ligge paa Hartkornet, paa Bygningernes Assuranceværdi, paa Følkehødet og paa Bedrift. Det forekommer mig, at, er der noget Billigt, saa er det netop disse 4 Grundlag for Fordelingen. Jeg skal i Dyrigt, for ikke at blive misforstaaet, meget villig erkjende, at man uden nogen søelig Byrde paa de fleste Steder har faaet Veiene nogenlunde skyldstgjørende fastede efter det nuværende System, og jeg skal ogsaa erkjende, at naar det ærede Udvalg har foreslaaet, at Regulatorerne for Snelastningen for Fremtiden skulle affattes kommunevis i Stedet for at de hidtil kun